

10.

Jaz dom sem mu, on v njem moj drugi jaz.
Doslej samo sopotnika, zdaj združena,
dokončno drug od drugega okužena
začudeno si gledava v obraz.

A moj že ni več čisto moj, njegov
ne več njegov, zato le še bolj tvegana
je moja pot. Kam? Kod? Oba sva zbegana:
dvom trden je postal, jaz negotov.

Če pot je dolga, človek že pred koncem
na smrt se utruči: za očetom, dedi
ponavljam si: Nič novega pod soncem,

od sebe k sebi vès čas po njih slédi
bežim skoz svoje nekrvave boje.
Kateri meč me je preklal na dvoje?

December 2000

BINA ŠTAMPE ŽMAVC

BINA ŠTAMPE ŽMAVC

Poševno sonce

Milenij

Prestavila bom posteljo v milenij,
v neskončen sneg, ki zunaj briše cesto,
in v dalj, kot na saneh, odnaša mesto
ob dolgi tihi reki zasneženi.

Nekje nad nama plaval bo milenij ...
in ti me boš spreminjal v nevesto,
stostisočič ponavljal milo gesto
mehkobe in strasti nebroj imeni.

Letela bova s posteljo v kopreni
meglic po neprespanem razodetju –
naj sneno najde v drugem tisočletju

me svit, ki tiho bo zdrsel po steni,
kot tvoja roka čez obline boka,
ljubimec časa, ki ležiš na meni.

Krila

Priznam svoj greh, če je zločin pisanje,
povesme pesmi da sadiš med boke -
placenta za besede, ne otroke,
tišini, ko polagaš seme v špranje.

To pesnjenje, zastihano pehanje,
spreminja me v bitje na obroke
brez upa, da obvladam bistvo stroke,
ki molk medi v krilate zvočne sanje.

(Ko tu in tam blagoslovljeno stanje
za slavje kril, lahkotni vzgon metuljev,
gospodom le medeno boža sanje!)

Za dame – prašnatih stopinj čakanje,
mehurjast molk iz nepredrtih žuljev
besed, ki grobajo podrast lobanje ...

So-ne-ti

So-ne-ti, ko poslušáš, le samo-ti
izzvočen glas kot kamen brez tolmana
in lažen srebrnik iz jekla luna,
ki prosto plava v zenični tihoti.

Nikogar, ne mušice po pomoti ...
le hologram ... pol školjka, pol spirala,
kot sama vase bi odpotovala
navznoter po obokani samoti

(prisluhovati stihoma brezpoti
do svitkasto zaspalega ušesa -
kot buba v tišini brez očesa

odmerja galaksije ust in glave,
pridiha po nasukani slepoti
do kril metulja nad očmi daljave).

Mili Jesih

Za predmet poželenja poezije
v platnicah od svetlo do temno lila -
kot bi razstrla si melanholija
nemirno okno zvezdnate stihije ...

In bil bi pevec zlatokop na nebu -
zbudil se zjutraj in zaspal med zvezde,
in ne na zemlji šihtal plitke mezde -
manj Feniksu, bolj sličen bil galebu.

Vseeno pa razsajal časom redke,
med stihe zlato vdiljene daljave,
v adventno noč krotil višave,

mil demon, od tihote vzdihujoč! -
Ko vdilj na vdilj bi legale snežnjave
in stihoma bi ljubil tisočroč ...

Poševno sonce

Polmrak zahaja stojnice luči
in zaskeli, ko v senci prepoznam
tvojo samoto, ko da z njo si sam
v poševnem soncu sklonjen pred ljudmi.

Iz molka ti v zaslonjene dlani
vročim smehljaš, sploščena med daljave,
kot ljubica spočita sredi trave,
da ne obujeva si žalosti ...

Saj vem, da treš kot jaz koščico gneva,
kako hiti v večer nihalo dneva,
zasidrano med luč, ki se gasi.

(Ko čas razveje nežnost tvoje rame,
bi vsako noč bolj tiha in bolj bleda
kopnela na ležalniku osame ...)

Bližine

Popoldne gre v stečaj in sonce z njim.
Pred hišami zlato prižgane breze,
kot vedele bi, da nastavljam mreže,
tintarim in daljavam nit lovim.

-- Od bog ve kod se vpregajo bližine
že davno izginule veže,
prezidane, da ni od nje več reže
ostalo za izmuznjeni spomin:

ne vrat, ki tam so stražila podstrešje,
ne kamnasto zelenih mrzlih tal,
ne tigra mačka, zofe, kjer je spal ...

ne petelina, da zbudi ostrešje
prhljeno iz časovnatih daljin ...
še bakra ne, da bi zeleno rjo stkal ...

Suzana Tratnik, rojena 20. aprila 1963 v Murški Soboti, sociologinja, pisateljica in prevajalka. Doslej objavila več kratkih zgodb v *Mentorju*, *Dialogih*, *Razgledih*, *Primorskih srečanjih* in v antologijah *Modra svetloba* (ŠKUC-Lambda, Ljubljana 1990), *Ženski zalivi* (Mihelač, Ljubljana 1996), *Ne bomo več pridne* (Mihelač, Ljubljana 1997), *Sappho küsst Europa*, (Queverlag, Berlin 1997), *The Vintage Book of International Lesbian Fiction* (Vintage Press, New York and Toronto 1999). Leta 1997 tretja nagrada na natečaju za erotično povabilo revije *Primorska srečanja*. Leta 1998 je izdala zbirko kratkih zgodb *Pod ničlo* (ŠKUC-Lambda, Ljubljana 1997). V maju 2001 bo pri isti založbi izšel njen roman *Ime mi je Damjan*.